

си пойде во Софія, Фати конакъ у стрика ф. М. 376.—**огънь**, добуду,—бываю (огонь), син. заловіш—: Кога му трѣбувало огънь той тръкаль дръво о дръво та ся трудилъ да си го хване. Л. Д. 73 р. 173. Огънь, хванять съ тръканіе дръво о дръво и да угаснаше, чловѣкъ знаяль вече какъ да си го захване. ib. р. 178.—**корень**, пущу,пускаю корни: Лезути-тѣ карать омразата да хване корень въ народътъ. ib. 76 р. 25. Прѣвѣты начала отъ христіанство у тѣхъ не хватили корень. ib. 72 р. 214.—**кора**, луспица, киръ и пр. покроюсь, покрываюсь корой, шелухой, грязью и пр.: Растопената каша на земѣта простишла та по малко малко отгорѣ ся сежила и хванжла кора. ib. р. 129. Прѣзъ голѣмѣ сушѣ глинавата земя са запича така щото отгорѣ хваща кора. ib. р. 234. Тогава щешь имашъ хлѣбове набѣнжлы, хванжлы тѣнкѣ кора, добрѣ испечены и съ зайцы като гѣбл. ib. р. 254. Пѣпчицьти на шаркѣ повѣнвать и хващать отгорѣ брашины луспици, които отъ малко тръканіе ся ронять отъ кожжтъ. ib. 71 р. 140. Да ми видишъ кошулята Неиспрана три години; Кошулята киръ фатила. Я земи ю, испери ю. М. 501. Стара дѣска боя не хваща (*не окрашивается*). Ч. 225. Чистата кожа на добытъкъ не хваща и не дръжи вѣшки и другъ такъвъ гаветъ. Л. Д. 73 р. 278.—**вѣра**, повѣрю, вѣрю: Лаже, и самъ си вѣра не хваща. Кн. 75. Грѣкъ, като лаже и самъ си вѣра хваща. ib. 23. Ситиатъ на гладниятъ вѣра не хваща. ib. 126. Страхъ мя ю, той не ще да хване вѣръ. Боясь я, онъ не повѣритъ. Р. 104. Тогава вѣра тая ми фатила От' Инкула сите ї загуби. М. 96. Ако ти вѣра не фани, И ти ѹкажи прѣстено. М. 100. И въ страд. обортъ: И на младъ Стояна не сѣ фати вѣра. М. 169. На нея вѣра сѣ фати; Сѣ промени, сѣ нареди. М. 206.—**истина**, приму,—нимаю за правду: Ази ся, Станке, шегувахъ, Беки го хванж истина (вм. за—). Д. 70, 24—25. **Хвашамъ бѣхъ**, отрицаю; ср. сл. бѣхъ. Ч. 132.—**ука**, исполню,—яю наставленіе: И ю учить своя мила керка: Айти тебѣ керко Ангелино!—Како ука кральотъ ъ научи, Така ука керка му ъ фати. М. 145. **Хваша ма нѣкоя болесть**, я заболѣваю какой либо болѣзнию: Въ Россїи, гдѣто хората, като живѣхъ цѣлѣ зимѣ затворени въ стаѣтъ, на пролѣтъ гы хваща тайна трѣска. Л. Д. 70 р. 191. Кога гы (дѣцата) хванѣ дрискавица (diarrh  e), тогава гы искарва по-чясто. ib. 71 р. 128. Знае ся че гроздите хваща една болѣзнь, отъ които то гные и капе. ib. 69 р. 213. Не ми є стадо чамаво Ни то ми песта бѣсъ хвана (*и не взблъсались мои псы*). Пк. 139. **Хваша ма сѣнъ, дрѣмка**, мною одолѣваєтъ сонъ, дремота: Момата легнала, сонъ не ми ю фаща (*а ей не спится*). М. 336. Сѣнъ ю не хващае (*ей не спалось*). Р. 169. Малко ми дремка фатила (*едва*